

Warszawa, dnia 27 marca 2024 r.

Sygn. akt VI Ka 640/23

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Weronika Bugno, protokolant sądowy – stażysta Sylwia Pulkowska

4. przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 14 marca 2024 r.

5. sprawy M. P. syna E. i A., ur. (...) w L.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 160 § 1 i 2 kk

7. na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9. z dnia 20 marca 2023 r. sygn. akt II K 550/21

11. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 41 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz wykonywania zawodu ratownika medycznego na okres 10 lat; w pkt III sentencji zaskarżonego wyroku ustala, iż wskazana w nim kwota stanowi częściowe zadośćuczynienie za doznaną krzywdę; w pozostałej części tenże wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. kwotę 1.033,20 zł tytułem wynagrodzenia za udzieloną oskarżycielce posiłkowej pomoc prawną z urzędu wraz z podatkiem VAT.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 640/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 20 marca 2023 r. sygn. akt II K 550/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. P.	dochody oskarżonego i jego uprzednia niekaralność	informacja e-PUAP informacja KRK	605, 631
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla				

ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	Zarzuty z pkt.I i II apelacji obrońcy oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Na wstępie zaznaczyć trzeba, że uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie jest z punktu widzenia kontroli instancyjnej całkowicie jasne niemniej pozwala ono na dokonanie takowej tj. prześledzenie toku rozumowania sądu, ocen dowodów jakich sad dokonał, ustalonego stanu faktycznego a				

wreszcie podstawy prawnej orzeczenia (pomimo urwania tekstu na stronie 7). Faktem jest też , że w istocie sąd w sposób wyraźny nie wskazał choć w części tekstu fakt ten odnotowuje, iż istotą zawinienia oskarżonego w tej sprawie jest to , iż nie wziął pod uwagę faktu, iż miał doczynienia z pacjentem który był dzieckiem, co całkowicie zmienia sposób postępowania zespołu ratownictwa i jego decyzji np. właśnie o przewiezieniu do szpitala celem dalszej diagnostyki. Gdyby sąd w sposób wyraźny fakt ten odnotował wówczas niepotrzebną była by ocena opinii biegłych z (...) w P. stanowiącej podstawę pierwotnego umorzenia postępowania przez prokuratora jako niejasnej. Opinia ta bowiem jest jasna i fachowa natomiast nie uwzględnia podstawowego jak wskazano wyżej i kluczowego faktu, iż pacjentem było dziecko na co wyraźnie wskazuje druga z opinii biegłych z Ł.

(k-358-388). W tej sytuacji niezasadnymi są też zarzuty apelacji obrońcy z pkt. I-f , II e i obrazy art. 172 kpk. Bowiem opinia biegłych (...) choć od strony medycznej fachowa i wiarygodna a nawet w tym zakresie spójna z opinią biegłych (...) różni się tym iż nie uwzględnia odrębności postępowania wobec pacjenta którym jest dziecko w wieku niecałych 2 lat. Brak tu także pola do konfrontacji obu zespołów biegłych w związku z tym faktem, bowiem nie potrzeba specjalistycznej wiedzy medycznej by wiedzieć iż dziecko w wieku niecałych 2 lat jest innego rodzaju pacjentem jak osoba dorosła co wynika choćby z powszechnej wiedzy, iż leczeniem dzieci zajmuje się odrębna specjalizacja medyczna jaką jest pediatria. Tak więc sąd rejonowy słusznie za podstawę orzeczenia nie wziął owej pierwszej opinii choć nie z powodu rzekomej niejasności lecz z

powodów o jakich mowa wyżej.

Zresztą ponieważ obrońca oskarżonego konstruując zarzuty zwłaszcza w pkt.II-e sam zauważa, co wynika z opinii biegłych także " (...)" , iż oskarżony w istocie jako ratownik medyczny nie miał odpowiednich kwalifikacji do badania stanu klinicznego pacjenta jakim jest dziecko, a już zwłaszcza w zakresie badania brzucha pod kątem dolegliwości dziecka, które jest badaniem wysoce specjalistycznym . Obrońca odwołując się do pkt.17 opinii biegłych " (...)" w/w zarzucie cytuje tylko fragment wywodów tych biegłych nie dostrzegając niejako, iż w tym samym punkcie opinii stwierdzili oni , iż w momencie badania przez oskarżonego dziecka a zwłaszcza brzucha były wyczuwalne objawy tzw. " ostrego brzucha" o ile oskarżony faktycznie brzuch ten badał. Jeżeli jednak badał i owe objawy były wyczuwalne a oskarżony nie

posiadał kompetencji do oceny chirurgicznej tego stanu to winien był podjąć decyzję o przewiezieniu dziecka do szpitala celem dalszej diagnostyki. W tym kontekście niezasadnym jest również zarzut z pkt. I -g. Jest faktem że leki przeciwbólowe podane dziecku mogły spowodować trudności diagnostyczne w badaniu brzucha. Rzecz jednak w tym, iż oskarżony wiedział o podaniu takich leków i to że mogą one zaciemniać obraz kliniczny w momencie badania, a zatem w takiej sytuacji nie posiadając odpowiednich kompetencji ponownie wskazać trzeba, iż powinien podjąć decyzję o transporcie do szpitala.

Jeśli chodzi o dokonaną przez sąd ocenę zeznań świadków Ł. i K. to stwierdzić trzeba, iż jest ona zasadna jeśli odnieść się do zarzutów apelacji w tym zakresie. Już w opinii biegłych " (...)" jak wskazano wyżej w pkt.17

stwierdzono, iż w momencie badania przez oskarżonego biorąc pod uwagę stan kliniczny dziecka powinny być wyczuwalne objawy tzw. "ostrego brzucha" to że oskarżony z powodu utrudnienia diagnostyki z uwagi na wcześniej podany lek przeciwbólowy, oraz brak kompetencji chirurgicznych nie mógł zdiagnozować przyczyn tego stanu, powinno go skłonić do podjęcia decyzji o transporcie do szpitala celem dalszej diagnostyki. Niemniej skoro nawet w korzystnej dla oskarżonego opinii biegłych znajduje się takie stwierdzenie to jeżeli faktycznie badał brzuch dziecka to owe objawy co najmniej powinien zdiagnozować. Przyjął zatem należy że badania tego nie wykonał lub nie wykonał w sposób prawidłowy zgodnie ze swoimi kompetencjami wprawdzie ograniczonymi lecz wystarczającymi do stwierdzenia konieczności dalszej diagnostyki w warunkach szpitalnych. Także

inne okoliczności na co słusznie wskazuje opinia biegłych " (...) " wskazywały na konieczność przewiezienia do szpitala. Oskarżony wiedział o wcześniejszej wizycie dziecka w nocnej pomocy medycznej oraz o zdiagnozowaniu przez lekarza infekcji wirusowej. Wiedział od matki dziecka o której godzinie wizyta ta miała miejsce i jakie zalecenia medyczne jej towarzyszyły. Wiedział też , iż zalecone przez lekarza pediatrę leczenie zachowawcze nie przyniosło poprawy w warunkach domowych i już sam ten fakt winien skłonić go podjęcia dalszych działań diagnostycznych w warunkach szpitalnych.

Odnosząc się do zarzutu w którym autor apelacji zarzuca sądowi nie wzięcie pod uwagę dokumentacji medycznej z czynności ratunkowych w której to dokumentacji wskazano przeprowadzenie badania brzucha,

zauważyć trzeba, iż jak wynika z obu opinii biegłych badanie takie gdyby zostało wykonane to wskazywało by na proces chorobowy w obrębie jamy brzucha(pkt.17 opinii biegłych " (...) " i pkt.32 opinii biegłych " (...)")

Jeżeli chodzi o zarzut obrazu art.201 kpk. to jest niedopuszczenie dowodu z opinii kolejnego trzeciego zespołu biegłych a w istocie nie rozpoznanie tego wniosku przez sąd to oczywiście brak rozpoznania tego wniosku jest uchybieniem procesowym, niemniej w ocenie sądu odwoławczego bez wpływu na treść wyroku. Jeśli zaś chodzi o samą potrzebę dopuszczenia opinii trzeciego zespołu biegłych w przedmiotowej sprawie to sąd odwoławczy nie podziela takiej tezy autora apelacji. Jak wskazano wyżej obie opinie choć faktycznie zawierają sprzeczne wnioski co do zawinienia oskarżonego w zakresie decyzji o przewiezieniu

dziecka do szpitala, to od strony medycznej, a więc tej która niewątpliwie wymaga wiadomości specjalistycznych w istocie obie opinie są tożsame. Należy jednak zastanowić się czy wnioski tego rodzaju opinii co do prawidłowości postępowania zespołu ratownictwa w zakresie decyzji o dalszej diagnostyce w warunkach szpitalnych leżą wyłącznie po stronie kompetentnych biegłych, czy też i w jakim zakresie ocena ta należy do sądu, który analizuje a przynajmniej powinien analizować całość opinii, i od strony fachowej i od strony logicznej. Jeżeli jak wskazano wyżej obie opinie zgodnie wskazują, iż w momencie badania przez oskarżonego brzucha jeśli faktycznie miało ono miejsce musiały być wyczuwalne objawy w zakresie jamy brzucha których oskarżony z uwagi na swoje kompetencje jak i fakt przyjęcia przez dziecko uprzednio środka przeciwbólowego nie potrafił w sposób jednoznaczny

zdiagnozować nie mówiąc o ocenie chirurgicznej, to mając tego świadomość logicznym jest wniosek o konieczności dalszej diagnostyki w warunkach szpitalnych. Dlatego chociaż rację ma obrońca, iż ocena sądu opinii biegłych " (...)" jako " niejasnej" bez wskazania z jakiego powodu sąd dokonuje takiej oceny jest wadliwa to paradoksalnie użycie takiego sformułowania jest trafne. Niejasne jest bowiem dlaczego wskazany wyżej zespół biegłych przy tego rodzaju ustaleniach jak wyżej uznał za prawidłowe podjęcie decyzji o nie przewożeniu dziecka do szpitala. W takim zakresie zdaniem sądu odwoławczego nie jest potrzebną ocena biegłych zwłaszcza trzeciego zespołu, a wystarczającą jest ocena sądu orzekającego, zaś same aspekty medyczne zdarzenia obie opinie naświetliły w sposób wyczerpujący i pozwalający sądowi

<p>na dokonanie takiej oceny.</p> <p>Reasumując zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego okazały się być nietrafne. Sąd pomimo wskazanych wyżej uchybień nie mających wpływu na treść wyroku poczynił trafne ustalenia faktyczne i na podstawie tak poczynionych ustaleń dokonał trafnej subsumpcji stanu faktycznego pod odpowiedni przepis ustawy karnej. Wymierzona zaś oskarżonemu kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt.4 kpk. podobnie jak orzeczona na podstawie art.46§1 kwota zadośćuczynienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinienie oskarżonego bądź o warunkowe umorzenie postępowania niezasadny</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.				
wniosek jest niezasadny z powodów wskazanych w pkt.3.1 natomiast wniosek alternatywny jest niezasadny z uwagi na to iż nie sposób ocenić postępowania oskarżonego jako cechującego się nieznaczną winą i społeczną szkodliwością w stopniu nieznacznym				
3.2.	zarzut apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej po modyfikacji na rozprawie odwoławczej rażącej łagodności kary oraz wniosek o zmianę wyroku w zakresie pkt. III sentencji zaskarżonego wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut braku orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu ratownika				

medycznego jest
zasadny. Sąd
uzasadniając
rozstrzygnięcie w
zakresie kary
stwierdził, iż
orzeczona kara
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania będzie
odpowiednim
orzeczeniem dla
powstrzymania
oskarżonego od
popelniania
dalszych
przestępstw. Kara ta
jest adekwatna do
stopnia zawinienia.
Niemniej jej
uzasadnienie jest co
najmniej
nieadekwatne. Nie
sposób bowiem w
okolicznościach tej
sprawy upatrywać
w orzeczonej karze
wyłącznie sposobu
na powstrzymanie
oskarżonego od
popelniania
dalszych
przestępstw.
Oskarżony bowiem
uprzednio był osobą
niekaraną i żadne
okoliczności tej
sprawy nie wskazują
by miał zamiar w
przyszłości
jakikolwiek czyny
zabronione
popelniać. Zaś czyn
przedmiotowy jest
przestępstwem
nieumyślnym
zaistniałym w
specyficznych

okolicznościach.
Właśnie te
okoliczności i
specyfika wskazują,
iż oskarżony
powinien być
odizolowany od
możliwości
wykonywania
zawodu w związku
z którym doszło
do przedmiotowego
czynu. Takim
sposobem
koniecznym w tym
wypadku jest
orzeczenie nie tylko
samej kary
pozbawienia
wolności lecz
zastosowanie środka
karnego w postaci
zakazu
wykonywania
zawodu ratownika
medycznego,
albowiem w związku
z wykonywaniem
tego zawodu doszło
do przestępstwa.
Orzeczenie takie jest
konieczne zwłaszcza
dlatego, iż oskarżony
wykazał się
niekompetencją oraz
lekceważeniem
najlepiej pojętego
zdrowia i
bezpieczeństwa
dziecka pomimo
posiadanego
wyższego
wykształcenia w
zakresie
ratownictwa
medycznego oraz
wyrażonym w toku
postępowania
brakiem krytycyzmu
co do swoich decyzji

jako kierownika zespołu ratownictwa medycznego.

Zdaniem jednak sądu odwoławczego wystarczającym dla osiągnięcia celu jakim jest pozbawienie możliwości wykonywania zawodu osoby o wskazanych wyżej cechach będzie okres 10 lat , a wnioskowany przez autora apelacji okres 15 lat był by nadmiernie niewspółmierny biorąc jednak pod uwagę nieumyślność zachowania oskarżonego.

Jeżeli chodzi o wniosek pełnomocnika o zmianę wyroku w pkt.III poprzez wskazanie , iż zasądzona na podstawie art.46§1 kwota jest kwotą częściowego zadośćuczynienia to wniosek taki jest zasadny. Jak słusznie wskazał sąd rejonowy niezwykle trudną jest wycena cierpienia matki z powodu nagłej śmierci syna w okolicznościach tej sprawy dlatego orzeczona kwota nie powinna zamykać oskarżycielce posiłkowej drogi do

dochodzenia innych roszczeń i być może innych podmiotów jak oskarżony w przyszłości jeśli taką decyzję podejmie.			
Wniosek			
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
brak tego rodzaju okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku			

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmieniono wyrok w zakresie orzeczenia środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu ratownika medycznego, oraz w zakresie rozstrzygnięcia o ostatecznej kwocie zadośćuczynienia.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Przyczyny zmian wskazano w pkt. 3.2 uzasadniernia		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i		

podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
	o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.624§1 kpk.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 20 marca 2023 r. sygn. akt II K 550/21	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 20 marca 2023 r. sygn akt II K 550/21
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana